

Zee van Licht

Een ontmoeting van liefde
vrede en geluk

Marieke Krista Engelbregt

Zee van Licht

Een ontmoeting van liefde, vrede en geluk

Marieke Krista Engelbregt

voor Donald Schnell

Mukti
Bergen NH

Luister ...

In de wind weerklinkt je naam
in je naam weerklinkt jouw *zijn*
in jouw *zijn* hoor je het water
in het water hoor je de zee
in de zee ligt een schat
die zich opent
als jij hoort.

Luister
en ervaar
of de schat
zich openbaart.

De ontmoeting

Ze zat nog met het zand te spelen toen de zon al hoog aan de hemel stond. Ze legde schelpjes op een rij en mijmerde, terwijl ze af en toe naar de hemel keek en zag hoe de ochtendnevel was opgetrokken en het heldere hemelsblauw nu aan de horizon overging in zacht violet.

Ineens hoorde ze haar naam.

Ze keek om zich heen waar de stem vandaan kwam, maar zag niemand dichtbij. Ze stond op, liep het water in en streek zachtjes met haar handje over het water, alsof ze wilde zeggen: 'Zee van wijsheid, je bent zo groot, oneindig en machtig, riep jij mij?' Ze luisterde naar de geluiden om zich heen en wachtte op antwoord. Ze hoorde het geluid van het water, de golven kwamen en gingen en stroomden langs haar beentjes heen en weer. Ze hoorde het ruisen van de wind en het zachte gemoedelijke kolderen van de meeuwen die hoog in de lucht vlogen en waarvan er ook een paar verderop aan de vloedlijn stonden.

Ze keek naar de op en neer gaande golven en terwijl ze bleef luisteren werd haar adem rustig. Ze ontspande en werd van binnen zacht en stil en opeens hoorde ze opnieuw de stem, die zei: 'Ja, ik ben het, die jou riep. Dank dat je bent gekomen.'

De zee liet een kleine golf vlak voor haar voetjes met een ruisende sparteling neerkomen, waarna hij het water weer wegzoog en haar voetjes dieper in het zand opnam.

'Grote Zee, wie bent u?'

'Ik ben als een Licht, groter dan de zon, groter dan het universum, waar alle planeten en zonnestelsels uit ontstaan.'

'Ik wil u graag zien, hoe kan ik u vinden, Grote Zee?'

'Je kunt mij vinden door het allerkleinste lief te hebben.'

'Hoe vind ik het allerkleinste?'

'In stilte en afstemming, in de natuur en in de liefde van je hart, in de intuïtieve wetenschap, in verstand en gevoel, daar ben ik en vind je mij als Licht.'

De stroming van de golven werd sterker. Het meisje trok haar jurkje een beetje verder omhoog, zodat dit niet nat zou worden van het opspattende water. Ze keek een moment naar de helderblauwe hemel en de stralende zon. Ze voelde het verlangen om hier altijd te blijven.

'Grote Zee, mag ik elke dag bij jou komen?'

'Ja, natuurlijk, je bent altijd welkom.'

'Soms als het donker is, voel ik me een beetje bang, Grote Zee. Waar vind ik u als het donker is?'

'In het diepste donker wordt de ruimte omgeven door alle beelden die je in je leven hebt aangenomen. De beelden zijn gevormd door verwachtingen, wereldse ideeën en overtuigingen. Ze vormen een illusie.

Verzamel al je moed en ga door het donker, dan zie je in de verte mijn sprankeling van Licht. Richt je op het Licht, waardoor de duisternis naar de achtergrond verdwijnt.'

'Oh, dus als ik aan het Licht denk in het donker dan verdwijnt het gevoel?'

'Ja, dat klopt, dat heb je goed begrepen.'

'Ik voel me vaak zo onbegrepen.'

'Heb geduld, lief kind. Geduld kun je leren.

Mensen nemen meestal niet de tijd om de vragen van kinderen helder te beantwoorden.'

'Wat betekent tijd, voor een golf in jouw zee?'

'Tijd is een bijzonder relatief begrip. Mijn golven zijn eeuwig, eeuwig en altijd vernieuwend. Ze zijn onuitputtelijk.

Baad je met je voetjes in mijn golven. Duik in mijn zee. Je zal de tijd vergeten en vrede ervaren. Tijden van vrede.'

'Mijn ouders hebben vaak haast, waarom is dat dan?'

'Voor de grote mensen is tijd een complex begrip. Ze hebben vaak haast, omdat hun beleving van tijd krap is.'

'Zal de tijd mij leren?'

'Ja, de tijd brengt nieuwe ervaringen met zich mee. Maar hoe volwassen mensen met de tijd omgaan, daarvan kun je niet zoveel leren, dat vraagt om geduld. Je bent al heel wijs, onthoud dat goed.'

'Maar wie ben ik dan, Grote Zee?'

'Je bent als een sprank, een deel van mijn afgescheiden Licht. Zo ben jij een levende ziel, en één met alles om jou heen. Herinner je jouw afkomst in mij en laat je leiden op je pad, ontdek dat alles om je heen een ziel heeft en kan spreken en vertrouwen op enkel dat.'

Je bent
de weiden, de
bomen, de hemel
en de zon, je bent de
sterren en de maan, je
bent de koeien, die
grazen in het gras
de schapen en
de paarden,
je bent de
bloesem
en de vrucht,
je bent klein,
maar tegelijkertijd
onvoorstelbaar groot
je bent als mij, een zee
met golven en met duinen
je bent muziek,
je bent de wind en de lucht
de schelpen en het zand
de aarde en de wortels
je bent de rivier, die
stroomt, naar de
oneindige
ocean.

